

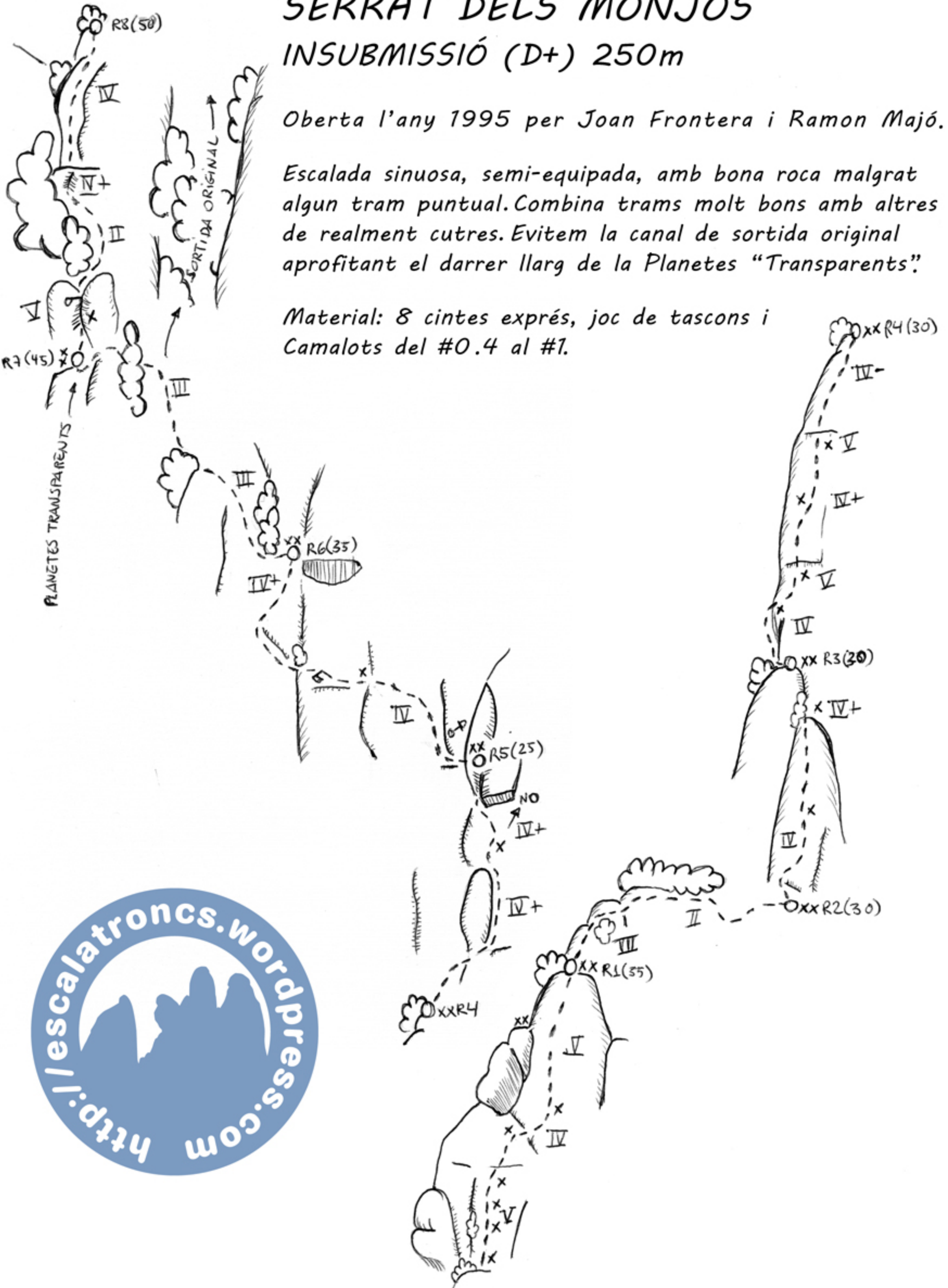
SERRAT DELS MONJOS

INSUBMISSIÓ (D+) 250m

Oberta l'any 1995 per Joan Frontera i Ramon Majó.

Escalada sinuosa, semi-equipada, amb bona roca malgrat algun tram puntual. Combina trams molt bons amb altres de realment cutres. Evitem la canal de sortida original aprofitant el darrer llarg de la Planetes "Transparents".

Material: 8 cintes exprés, joc de tascons i Camalots del #0.4 al #1.

Al Serrat dels Monjos, a recer dels vents dominants, s'hi crea un microclima que permet escalar còmodament els dies més freds de l'hivern. La *Insubmissió* és una via de tall clàssic, sinuosa, amb roca generalment bona, algun llarg interessant i un final decebedor. Resta quasi equipada, bon terreny de joc per amortitzar els tascons. Recomanable només per quan haguem fet la resta de vies del sector.

- Via: Insubmissió
- Zona: Montserrat – Serrat dels Monjos
- Dificultat: V (D+)
- Dificultat obligada: IV+
- Llargària: 250 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà/baix
- Equipament: Semi-equipada amb espits i algun clau
- Material: 8 cintes exprés, joc de tascons i Camalots del #0.4 a #1
- Valoració: **
- Orientació: Sud

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de les Coves del Salnitre. Pugem per les escales fins trobar un camí que surt a mà dreta (tot just abans d'arribar a les coves). El camí va vorejant la paret. L'hem de seguir una estona, primer vorejant el Serrat de les Garrigoses i un cop passat el Torrent Fondo vorejant el Serrat dels Monjos. Una mica abans d'arribar a la part central del Serrat dels Monjos localitzem la via des del camí (uns 60 metres a l'esquerra de la [Guateque](#)). Acabem d'arribar al peu de via travessant els matolls pel camí més evident. "Último sueño" escrit al peu de via.

La via:

La *Insubmissió* comparteix el primer llarg amb la via [El Último Sueño](#), però en contes de marxar a l'esquerra a buscar la primera reunió d'aquesta segueix uns metres més recte amunt. Les tirades més interessants són la tercera, on escalem una bonica columna i la cinquena, que fa un flaqueig ben trobat a esquerres amb cert ambient. La via s'escapa cap al cim amb un darrer llarg per una evident canal amb força verdura i escàs interès. Nosaltres hem anat a buscar, amb un senzill flaqueig la darrera reunió de la via [Planetes Transparents](#) per intentar sortir al cim del Serrat de la manera més digna possible. La via està bastant equipada i podem acabar d'amanir-ho al gust tan amb els fissurers com amb els friends.

Descens:

Des del final de la via marxem cap a l'est fins una fita aprop del final de la via Mil·lennium.

Continuem una mica més, ara baixant una mica quasi pel fil de l'espadat i de seguida trobarem una instal·lació de ràpel una mica amagada. Fem aquest ràpel (50 metres) i prenem un corriol poc definit que ens deixarà a una segona instal·lació, des d'on farem un segon ràpel (45 metres) que ens deixa al camí.

El que més m'ha agradat:

- Roca bona en general, a voltes molt bona, tot i algun punt una mica delicat.
- Llargs centrals prou interessants.

El que no m'ha agradat tant:

- Segon llarg cutre.
- Final decebedor, desmereix la resta de la via.